

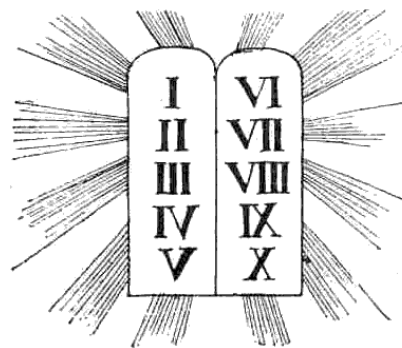
”MÄNNISKOSONEN SITTER PÅ GUD FADERNS HÖGRA SIDA”

Predikotext: Ps. 110:1-3

¹En psalm av David. HERREN sade till min Herre: "Sätt dig på min högra sida, till dess jag har lagt dina fiender som en fotapall under dina fötter." ²Din makts spira skall HERREN sträcka ut från Sion, du skall härskas mitt ibland dina fiender. ³Villigt kommer ditt folk när du samlar din här, i helig skrud kommer din unga skara inför dig, som daggen kommer ur morgonrodnadens sköte. (Psaltaren 110:1-3)

Bön: Herre, helga oss i sanningen. Ditt ord är sanning. Amen.

Kära vänner, med Guds eget blod dyrt köpta bröder och systrar! När jag läser eller talar om Jesu Kristi person, så uppfylls jag av helig vördnad. Jag känner mig väldigt liten, men också samtidigt väldigt tacksam över de stora teologerna som Gud skänkt gåvan att skriva om denna heliga lära. Läran som aposteln kallar för en stor hemlighet.¹ De lutherska fäderna har undervisat i full enighet med Bibeln om Kristi person och två naturer – den gudomliga naturen och den mänskliga naturen. Vi har deras undervisning bevarad i *De lutherska bekännelseskrifterna*². Där avslöjar de en efter en av de djävulens falska läror om Jesu Kristi person och Hans natur vilka strider emot den gudomliga uppenbarelsen i Den Heliga Skrift. Nestorius', Eutyches', Arius' och Marsions ogudaktiga läror avslöjas och motbevisas. Även om dessa namn kan vara mer eller mindre okända för vår tid, så, tyvärr, roterar deras falska läror fortfarande, kanske lite mer finlipade, men ändå, bland olika heterodoxa och irrlärliga kyrkor och samfund. När vi talar om läran om den heliga Treenigheten eller läran om Kristi person och naturer, så bör vi akta att vi inte låter vårt eget förnuft och vår egen begränsade tankeförmåga bli vägledande i stället för den gudomliga uppenbarelsen som vi har i Skriften. Vi tror vad Bibeln säger även om vi inte kan förstå allt. Även om det må verka som motsägelsefullt för våra små hjärnor. Gud är större än våra tankar. **”Himlarna och himlarnas himmel rymmer honom inte,”**³ bekänner Salomon. Hur då skulle vi kunna underordna Honom att bli uttömmande analyserad och förklarad mellan våra två öron?! Här är orsaken varför vi måste – och som kristna också vill (v.3a)! – hålla oss enbart till det som Guds ord säger. Det som Herren själv har uppenbarat om Sig själv för oss, det är för oss att studera, lära och begrunda. Det är den sanna och trygga kunskapen om vår Skapare och den ende sanne Guden. Om man går utöver vad Skriften säger om Honom då skapar man en främmande gudsbild⁴, då gör man i verkligheten en avgud för sig själv – ja, även om den nu inte skulle vara byggd av träd eller stenar. Det finns otaliga gudsbilder och falska Kristusbilder som är uppbyggda efter människotankar i stället för Guds ord. Dessa avgudar – även om de skulle kallas för Gud eller Jesus – måste avslöjas och fördömas. De som använder Guds eller Jesu namn med en annan innebörd än den som är uppenbarad i Skriften missbrukar Herrens namn! Det står skrivet: **”Du skall inte missbruka HERRENS, din Guds, namn, ty HERREN skall inte låta den bli ostraffad som missbrukar hans namn.”**⁵ Den ende sanne och levande Guden skall predikas och undervisas om i Kristi Jesus Kyrka – i varenda församling och gudstjänst!

¹ 1 Tim. 3:16.

² *De lutherska bekännelseskrifterna* kallas också för *Den lutherska kyrkans bekännelseskrifter* eller *Den evangelisk-lutherska kyrkans bekännelseskrifter* eller *Konkordieboken* (vilket kommer från latins *Concordia Pia*, ”den fromma endrätten”).

³ 2 Krön. 2:6a.

⁴ T.ex. 2 Mos. 34:14; 1 Kor. 8:4.

⁵ 2 Mos. 20:7 (5 Mos. 5:11).

Kung David börjar vår predikotext med orden: **”HERREN sade till min Herre”** (v.1). Nya testamentet hänvisar till dessa ord flera gånger. Frälsaren hänvisade till denna Davids psaltarpsalm när Han bevisade till fariséerna och undervisade folket om att även om Messias skulle vara Davids son så skulle Han vara mer än David, något större än den store konungen David själv var. David kallar Messias för sin **”Herre”**! Om Messias skulle ha varit endast Davids son så skulle ju inte David ha kallat honom för sin herre! Eller hur? Då skulle ju Messias, Jesus, ha varit skyldig att kalla David för Sin herre. Enligt Bibeln är Jesus Davids son efter köttet, **”som till sin mänskliga natur föddes av Davids släkt”**⁶.

David kallade den utlovade Frälsaren för sin herre. Han underkastar sig denna kommande Messias. Inte med tvång eller syra tankar utan frivilligt och med glädje! I Jesu rike, i Hans Kyrka, råder en helt annorlunda stämning och attityd än i alla andra riken. **”Villigt kommer ditt folk när du samlar din här,”** (v.3a) skriver David. Till sist kommer alla knän att böja sig i Jesu namn, som det står skrivet – ja, vill de eller inte – **”och alla tungor bekänna, Gud, Fadern, till ära, att Jesus Kristus är Herren.”**⁷ Vi som tror på Jesus, vi som har av Guds nåd fått bli Hans barn kommer att böja våra knän och bekänna att Jesus är Herren med glädje och stor tacksamhet. Men vi väntar inte först till den sista dagen. Vi böjer redan idag våra knän framför Honom och bekänner Hans heliga namn, frivilligt och med stor glädje i hjärtan! Ja, även om världen omkring oss inte förstår evangeliet och känner inte vår Herre och Frälsare. Ja, även om djävulen med hela helvetets här fortsätter att angripa oss och skjuta sina pilar mot Herrens egna. Ja, även om vårt syndiga kött fortsätter att protestera och försöker att utstötta evangeliet från våra hjärtan och ordet från våra tankar. Trots allt detta bekänner vi Jesus och låter den sanna glädjen, som härstammar från evangeliet och den rena kristna läran, få plats i våra hjärtan och samveten.

”HERREN sade till min Herre: ”Sätt dig på min högra sida, till dess jag har lagt dina fiender som en fotapall under dina fötter.”” (v.1) Guds Son har alltid funnits. Han är den evige Guden, den andra personen i den heliga Treenigheten. Men han blev en människa för att frälsa oss från synden och dess konsekvenser, djävulens våld och helvetets straff. Det är som Jesus säger: **”Ingen har stigit upp till himlen utom han som kom ner från himlen, Människosonen som är i himlen.”**⁸ Människosonen kom ner från himlen men samtidigt så var Han i himlen. Hur är det möjligt? Ja, för Gud är allt möjligt!⁹ Vi tror detta även om vi kan ha svårt att med vårt förnuft begripa allt... Jesus Kristus är en person, men Han har två naturer. Den gudomliga naturens egenskaper är bland annat *”att vara allsmäktig, evig, oändlig, i överensstämmelse med sin naturens och sitt naturliga väsens egenart, absolut, allestädesnärvarande, allvetande”*¹⁰. Några av den mänskliga naturens egenskaper är *”att vara en kroppslig varelse eller ett skapat väsen, att bestå av kött och blod, att vara ändlig och begränsad, att lida och dö, att stiga upp och ned och röra sig från en plats till en annan, att känna hunger, törst, köld och hetta”*¹¹. I Konkordieformeln lär vi: *”Vad beträffar den gudomliga naturen hos Kristus, så har – emedan hos Gud ”ingen förändring” äger rum, Jak. 1 – genom människoblivandet ingenting frånhänts eller tillfogats Kristi gudomliga natur i fråga om dess väsen och egenskaper, och i och för sig har denna därigenom varken förminskats eller förökats.”*¹² Det finns bara en Kristus. I Den athanasiska trosbekännelsen lär vi: *”Men en enda är han, inte så att den gudomliga naturen förvandlats till mänsklig, utan så att den mänskliga naturen antagits av Gud. En enda är han, inte så att naturerna sammanblandats, utan så att personen bildar enheten.”*¹³

⁶ Rom. 1:3.b.

⁷ Fil. 2:10.

⁸ Joh. 3:13.

⁹ Matt. 19:26b; Mark. 10:27b.

¹⁰ Konkordieformeln. Epitome. VIII. Om Kristi person, #7.

Internet 2010-05-15: <http://www.logosmappen.net/bekskrifter/kf/kf_ep08.html>.

¹¹ Konkordieformeln. Epitome. VIII. Om Kristi person, #8.

¹² SD. VIII. Om Kristi person, 49.

Internet 2010-05-15: <http://www.logosmappen.net/bekskrifter/kf/kf_sdVIII4.html#VIII>.

¹³ Den athanasiska trosbekännelsen, #33-34.

Internet 2010-05-15: <<http://www.logosmappen.net/bekskrifter/huvudsymb.html#athanasianska>>.

Nu på torsdag var det Kristi himmelfärdsdag. Vår predikotext är en av himmelfärdsdagens texter. Där talas det om Kristi upphøjelse och himmelfärdens verklighet. När Guds Son blev en människa så slutade Han inte att vara Gud. Det som hände var att Han frivilligt antog en tjänares gestalt.¹⁴ Det hände på samma stund som Han blev en människa, tog den mänskliga naturen till sig i jungfrun Marias livmoder. Han **”ödmjukade sig och blev lydig ända till döden – döden på korset”**¹⁵, säger Skriften. Detta gjorde Han för att återlösa oss! Han dolde Sin gudomliga härlighet och avstod från att använda den offentligt. När människorna såg Honom under Hans såkallade förnedringens tillstånd så såg de Honom som en vanlig människa¹⁶, **”som till det yttre var som en människa”**¹⁷.

Aposteln skriver: **”Detta ord ”han steg upp” vad betyder det, om inte att han också stigit ner till jorden? Han som steg ner är också den som steg upp över alla himlar för att uppfylla allt.”**¹⁸ Kristi förnedringstillstånd började samtidigt som Hans inkarnation, nämligen då när **”Ordet blev kött”**¹⁹. Guds Sons förnedringstid slutade när Han dog och begravdes. Då hade Han fullbordat det som Han hade kommit för att göra, nämligen, **”slut på djävulens gärningar”**²⁰. På korset sade Han: **”Det är fullbordat.” Och Han böjde ner huvudet och gav upp andan.**²¹ Dessa ord är det allra härligaste evangeliet! Jesus gjorde allt! Han friköpte oss och återlöste oss. Han åstadkom frid mellan oss och vår Skapare. Ställ dessa ord **”Det är fullbordat”** emot allt som försöker vilseleda dig till att lita på dina egna gärningar, att tvivla på din frälsning. Där, på Golgatas mellersta kors, hänger Han som är vår frälsning! Han är vår **”frälsnings Gud”**²² och vi kan med David sjunga: **”HERREN lever! Välsignad vare min klippa, upphöjd vare min frälsnings Gud!”**²³ Han lever! Guds Son lever! Ja, Han dog och Han begravdes, men efter det hände något som skulle bekräfta att alla våra synder var förlåtna, att allt verkligen var fullbordat, såsom Jesus på korset sade. Kristi upphøjelse är vår garanti på att vi är friköpta. Hans upphøjelse innehåller också olika delar eller moment. Kristus kom tillbaka till livet, **”eftersom det inte var möjligt att han skulle behållas av döden.”**²⁴ Kristus steg ned till helvetet, men inte för att lida. Han hade redan lidit helvetets straff på korset, då Han ropade: **”Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?”**²⁵ Nej, Han steg ned till helvetet som Segraren och **”utropade ett budskap för andarna i fångelset”**²⁶. Det var ingen andra chans för Guds och Hans Kyrkas fiender – de som dött i otron²⁷ samt Satan och alla andra onda andarna²⁸ – utan en Segerhjältens segertåg.

Den upphöjde och uppståndne Kristus steg upp till himmelen efter att Han visade sig för sina lärjungar **”efter sitt lidande och gav dem många bevis på att han levde, då han under fyrtio dagar lät sig ses av dem och talade med dem om Guds rike.”**²⁹ Kristi himmelfärdsdag innehöll två moment eller händelser som tillhör Hans upphøjelse. Hans himmelfärd, nämligen att Han uppsteg till himmelen, och att Han satte sig på allsmäktig Gud Faderns högra sida. **”Sätt dig på min högra sida,”** (v.1a) sade HERREN Gud till Sin Son. Nu använder Han sin himmelska makt

¹⁴ Fil. 2:7.

¹⁵ Fil. 2:8.

¹⁶ Matt. 13:55; Mark. 6:3; Luk. 4:22; Joh. 6:42.

¹⁷ Fil. 2:7b.

¹⁸ Ef. 4:9,10.

¹⁹ Joh. 1:14a.

²⁰ 1 Joh. 3:8b.

²¹ Joh. 19:30b.

²² Ps. 18:47.

²³ Ps. 18:47.

²⁴ Apg. 2:24b.

²⁵ Matt. 27:46; se också Mark. 15:34 och Ps. 22:2.

²⁶ 1 Petr. 3:19.

²⁷ Hebr. 9:27.

²⁸ Hebr. 2:16.

²⁹ Apg. 1:3.

och härlighet fullt ut igen. Som Gudamänniska härskar Han över allting. Innan himmelfärden sade Jesus: **”Jag har fått all makt i himlen och på jorden.”**³⁰ Vad betyder det? Ja, det betyder just det som Han säger! Jesus Kristus har ALL makt. Skriften säger om Gud och Kristus: **”Allt har du lagt under hans fötter. När han lade allt under honom, utelämnades inget, allt skulle vara lagt under honom. Ännu ser vi inte allt vara lagt under honom. Men Jesus, som för en liten tid gjordes ringare än änglarna, honom ser vi nu krönt med härlighet och ära därför att han led döden. Genom Guds nåd skulle han smaka döden i allas ställe.”**³¹ Genom tron ser vi, alltså, vi tror att det är som Skriften säger även om vi inte ännu ser med våra kroppsliga ögon att allt är lagt under Kristus. Det verkar ju oftast som om det är Satan som bestämmer... Men det är endast så som det verkar. Det är inte den slutliga verkligheten. Luther poängterar just på grund av detta faktum att det handlar om att tro – vi tror att Jesus är den egentliga härskaren på grund av att HERREN sade till vår Herre: **”Sätt dig på min högra sida”** (v.1). Vi tror inte på grund av att vi med våra naturliga ögon kan se att det är så. Vi tror för att Gud säger så! Och, ja, en dag kommer inte endast vi utan också alla andra att se detta med sina egna ögon. Då händer det om vilket Uppenbarelseboken säger: **”Se, han kommer med molnen, och varje öga skall se honom, även de som har genomborrat honom, och alla jordens stammar skall jämra sig över honom. Ja, amen.”**³²

Gudamänniskan Jesus Kristus kommer alltid att vara allsmäktig. Dock på den sista dagen, när nådetiden har kommit till sin slut kommer det att hända en ändring hur Gud härskar. Det är denna ändring som Paulus hänvisar till när han skriver: **”Och när allt har blivit lagt under honom, då skall Sonen själv underordna sig den som har lagt allt under honom, för att Gud skall vara allt i alla.”**³³ Det enda som jag vill just nu påpeka på grund av dessa ord är, att Paulus inte säger att Fadern skall vara allt i alla utan **”att Gud skall vara allt i alla”!** Det är den Treenige Guden, Fadern och Sonen och den Helige Ande, som skall vara allt i alla. En aspekt av hur Gud råder nu och hur Han kommer att råda efter nådetidens slut ändras efter att HERREN har lagt alla Kristi fiender som en fotapall under Hans fötter.

Kristi himmelfärd och det att Han sitter på Gud Faderns högra sida är trösterika läror för oss kristna. Aposteln skriver: **”Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans beslut.”**³⁴ Även om vi får lida och även om vi inte alltid förstår varför allt händer som det händer, så får vi lita på att Gud gör allt till vår bästa. Stanna för en stund och tänk, vad skulle ha hänt om Gud skulle ha förintat allt ont innan du blev född? Då skulle ju du inte komma till himmelen! Du skulle ju aldrig ha blivit till... Men Gud ville att du och jag – vi som tillhör de av Gud i evigheten utvalda – kommer till det eviga livet! Luther säger om detta: *”Därför må ingen tänka eller hoppas att vi som är kristna kommer att ha fred på jorden eller bli av med dessa fiender. Tvärtom, låt oss gladeligen acceptera detta tillstånd och förvänta oss att kristendomen blir attackerad och förföljd utan uppehåll av en fiende efter den andre tills den Yttersta Dagen, inte för vårt eget skull utan för våra kära bröders skull som skall födas efter oss och som också skall komma till Kristus. Efter allt, våra fäder fick ju också lida för vår skull; och de tröstade sig med tanken att vi skulle komma senare, så att kristendomen skulle överleva. På grund av detta måste de ligga under jorden och vänta till deras slutliga förlossning tills vi förenas med dem (Upp. 6:11). Varför skulle vi vilja ha det lättare än de hade och inte lida för våra bröders skull, ja, våra egna barns och barnbarns skull? Det är bättre att vi lider för en liten stund och låter turkarna, påven, tyrannerna och hela världens illvilja komma över oss än att låta en enda av våra bröder bli förtappad eller bli lämnad efter!”*³⁵

---

³⁰ Matt. 28:18b.

³¹ Hebr. 2:8,9.

³² Upp. 1:7.

³³ 1 Kor. 15:28.

³⁴ Rom. 8:28.

³⁵ Luther, Martin; Pelikan, Jaroslav Jan (Hrsg.) ; Oswald, Hilton C. (Hrsg.) ; Lehmann, Helmut T. (Hrsg.): *Luther's Works, Vol. 13 : Selected Psalms II*. Saint Louis : Concordia Publishing House, 1999, c1956 (Luther's Works 13), S. 13:259

Kära vänner! Min ursprungliga tanke var att tala också om hur Kristus råder som den evige Konungen i världen och i Kyrkan. Men jag får lämna det till framtiden. Idag har vi fått höra mer om Kristi person och Hans två naturer, om vilken härlig och mäktig Frälsare och Herre vi har i Honom som sitter på Guds Faderns högra sida. Må Han stärka vår tro på Honom, på evangeliets ord och hela Guds ords undervisning.

*Amen.*³⁶

Bön:

*Käre himmelske Fader, låt ordet som vi fått höra få plats i våra hjärtan
och bära rik frukt till Ditt namns ära. I Jesu namn. Amen.*

Pastor Jan-Erik Tiri

---

³⁶ 2665 ord.